
NIEUWSBRIEF • Nr 6 • SEPTEMBER 2002

STICHTING HARRY VAN KUYK

Zojuist verschenen

KUNSTE|NAARS|GOED

zie pagina 14 en 15

OPGERICHT 1998 • 'S HERTOGENBOSCH

---

voorwoord

1

KUNSTENAARSGOED

De treinreis van 's-Hertogenbosch naar Den Haag duurt zonder vertraging anderhalf uur, maar nam deze week ruim twee uur in beslag. Deze keer echter zonder ergernis. Bij mijn leesvoer voor de trein had ik o.a. meegenomen de proefdruk van de nieuwe, zeventiende privé uitgave van Harry van Kuyk. De rest van het voer kwam ongelezen thuis terug...

Kunstenarsgoed behelst een overzicht van ruim dertig jaar denken, schrijven en praten met vrienden. Het is een schier eindeloze stroom van herinneringen en constateringingen die zijn samengevat in ruim tweehonderd essenties. Het is vooral een distillatie van Harry's eigen gedachtegoed naar aanleiding van tal van gesprekken die hij voerde, thuis en ver van huis, onder andere met zijn vriend professor dr. Ewoud van der Kleijn, aan wie Harry ook het boek heeft opgedragen: Ter herinnering aan Eppo.

In vrolijke, ernstige, cynische en twijfelzaaiende kleuren geeft Harry zijn mening over het begrip kunst in de algemene zin en over de reactie daarop vanuit de maatschappij. Het is vaak een aanklacht tegen de wijze waarop de maatschappij aankijkt tegen kunst en kunstenaars en de wijze waarop de politiek en de maatschappij omgaat met het kunstenaarsgoed. In de vorm van citaten en statements noteert Harry zijn emotionele betrokkenheid met de wereld van kunst en cultuur.

Onder het lezen wil je je eigen commentaar geven, je wilt reageren op zijn stellingen. Daartoe bestaat de mogelijkheid: iedere pagina telt slechts een gering aantal stellingen met daaronder veel wit. Hoe kan dat ook anders bij Harry? Maar dat wit nodigt ons uit onze visie weer te geven en daarover te

zijner tijd eens met onze kunstenaar of met anderen van gedachten te wisselen.

Kritisch richting politiek

Ex-politicus Ad Lansink zal kunstenaarsgoed 10 oktober in Nijmegen ten doop houden. Hij zal veel te krassen hebben: Harry schopt - en mijns inziens terecht – nog al eens tegen het politieke establishment die de kunstenaar de afgelopen decennia beloonde afgezien van diens productie en de kwaliteit daarvan.

De uitgave heeft een oplage van driehonderd gesignde exemplaren. Het bestuur van de Stichting Harry van Kuyk heeft een optie genomen op vijftig boeken, zodat iedere vriend(in) van onze stichting ervan verzekerd is dat hij of zij een exemplaar kan aanschaffen. De prijs bedraagt € 18.

Lees met potlood

Wacht niet met lezen tot u een keer met de trein moet gaan reizen. Het formaat zorgt ervoor dat u het bijna altijd en overal bij de hand kunt en zult hebben. En houdt een schrijfhoutje in de aanslag, u wordt geprikkeld!

Kees van Katwijk

Harry van Kuyk
Portret van een schaker
Monotype 1968

2e vriendendag 2002

Al bij de ontvangst werd het duidelijk. De vriendenbijeenkomst op 7 april j.l. van de stichting Harry van Kuyk zou geen soort vergadering worden met een bestuur achter een groene tafel. Niet alleen de ambiance van het gastvrije Hotel 't Spijker in Beek zorgde daarvoor. Van veel meer waarde was de zo goed als complete kring van mensen die niet alleen de moeite hadden genomen te komen maar ook echt lieten merken dat ze een meer dan gewone belangstelling toonden voor de andere aanwezige vrienden. Dat werd nog eens benadrukt door voorzitter Hans Groothuijse in zijn welkomstwoord.

De amicale vorm van dit 'familiegebeuren' zette zich voort in de bezichtiging van enkele nieuwe werken van de kunstenaar die voor deze gelegenheid een speciale prent had vervaardigd die een succes bleek te zijn. Geen groene tafel dus, bestuur en leden wisselden regelmatig van stoel en plaats om met zoveel mogelijk aanwezigen een gesprek te voeren of kennis je maken met enkelingen die ze niet eerder ontmoet hadden.

Een van de hoogtepunten was het veilen van een klein aantal tekeningen, ook al vervaardigd voor deze unieke samenkomst.

De voorzitter bleek een geroutineerde veilingmeester te zijn die met zijn soms cabaretachtige aanprijzingen een bijzondere sfeer wist te scheppen die geheel paste bij deze dag. De opbrengst van de veiling van Harry zijn tekeningen heeft het bestuur ter beschikking gesteld van de kunstenaar om weer nieuw werk mede mogelijk te maken: zie pagina 14-15.

Nerveuzer dan normaal probeerde Harry van Kuyk een toelichting te geven bij zijn boek 'Novanu' wat hij in voorbereiding heeft.

Tot ieders verrassing vroeg en kreeg Henk Deys uit Rhenen aan de voorzitter het woord. Met een enorm pakket kwam hij achter het spreekgestoelte en vertelde wat over de jarenlange vriendschap die hij met Harry had en heeft. Opnieuw (Zie nieuwsbrief no.5) bood hij een groot deel

De prachtige 'Panoramazaal'
van Hotel 't Spijker en voorzitter
Hans Groothuijse bij zijn openings-
woord van de vriendendag en....

dezelfde Hans als geroutineerde
en onderhoudende veilingmeester
tijdens de veiling van een zestal tekeningen.

van zijn verzameling brieven, schetsen, proefdrukken en drukvormen aan die onder een groot applaus door het bestuur en aanwezige leden in ontvangst genomen werd. Ons bestuurslid Kees van Katwijk, woonachtig in Hintham bij Den Bosch, kan wel wat hulp gebruiken bij het catalogiseren ervan. (Geïnteresseerd? Het adres van Kees staat in de colofon).

Een waar feest werd het bij het grote warm/koud buffet dat door de eigenaar van het Hotel, Rob Jansen aan het gezelschap werd aangeboden. Niet alleen visueel was dat een juweel van schoonheid, de culinaire waarde er van bewees ook dat hier een gastvrije ervaring van eeuwen achter schuilging.

De smakelijke gevolgen van deze sublieme maal tijd werden enigszins weggewandeld in de richting van de RABO-bank in Beek. De directeur daarvan de heer Tiny Zegers toonde met enige trots de grote wandschildering die Harry in het bankgebouw had aangebracht en gaf het gezelschap onverwacht nog de gelegenheid om het geheel gemoderniseerde gebouw uitgebreid te bezichtigen. Tot verrassing van iedereen werd dat ook nog een kennismaking met de uitgebreide kunstcollectie van deze Rabo-Bank waarin Harry riant vertegenwoordigd is.

Van de geplande sluiting van de vriendendag daar kwam weinig terecht want het merendeel van de bezoekers ging om nog wat na te babbelen terug naar het Hotel 't Spijker waar in de lounge het dagplezier nog eens gezellig werd voortgezet.

Linkerpagina: Harry van Kuyk temidden van de vrienden van de Stichting, toen wat rustiger dan in het begin, liet hij zich ondervragen over vele dingen die hen interesseerden.

Boven en links:
Chefkok René en de dochter des huizes 't Spijker Eva hielpen de gasten bij het maken van de keuze uit het magistrale buffet.

*Alle foto's bij dit artikel zijn
belangeloos gemaakt door de
Nijmeegse fotograaf Frans Kup.*

tien vragen

Ditmaal worden de vragen in de rubriek 'Tien vragen' aan Harry van Kuyk gesteld door Jan van Eck (1936) uit Leuth. Al wordt de rubriek gevuld met slechts negen vragen. "Tien is een willekeurig afgerond getal", zegt hij, "het getal negen duidt op vervolmaking en voldragen. Vandaar'!

Jan van Eck deelt met Harry de liefde voor de Ooijpolder en De Duffelt, de streek waar hij is geboren en getogen. Als streekhistoricus heeft hij reeds naar diverse aspecten van deze cultuurhistorisch rijke streek onderzoek verricht en daarover gepubliceerd.

JvE. Veel beroemde kunstenaars sterven arm en worden pas na hun dood beroemd. Hun werk maakt fortuin waar ze zelf niet meer van kunnen profiteren. Met name in de Gouden Eeuw is het onze Grote Meesters overkomen.

Hoe is het - in het algemeen in dit verband - met de kunstenaar van de 21ste eeuw?

H. Hoewel niet alle kunstenaars uit de genoemde eeuw arm gestorven zijn -Rubens was schatrijk- is het over het algemeen juist wat je zegt.

Maar naast het brood der schamelen wat de meesten moesten eten werden ze zowel binnen als buiten hun beroepsgilde zeer geacht. Het grote geld rond hun werk begon pas in de achttiende en negentiende eeuw een rol te spelen, twee eeuwen later dus.

Genieten van kunst heeft tegenwoordig plaatsgemaakt voor beleggen in kunst en daar wordt gretig gebruik van gemaakt. En beleggen doe je nú, niet over een of twee eeuwen.

Profiteren van het werk van overleden kunstenaars heeft daardoor een gigantische hebzucht in de hand gewerkt. De een zijn dood is de ander zijn brood en dat brood wil vandáág gegeten worden.

Veilinghuizen, kunsthandelaren etc. hebben grote honger, ogen die de maat van hun al goedgevulde maag verre overtreffen. De dood en (Herman) Brood is daar een recent voorbeeld van, ook in de een en twintigste eeuw. De waarde van kunst wordt per kilo bekendheid vastgesteld, niet aan de liefde ervoor of kwaliteit ervan.

JvE. Hoe sta je tegenover de gesubsidieerde kunst, de zogenoemde rijksregelingen? Is dit een stimulans voor de kunstenaar of doodt het juist de creativiteit en verhoogt het slechts de productiviteit?

H. Met welk geld dan ook, subsidie of de Wet Inkomen Kunstenaars, geld is nog nooit oorzaak of reden geweest voor het maken of uitvoeren van kunst.

De Mecenas voor de kunsten is die welke er altijd al was, de droom. Wel ben ik er van overtuigd dat een bepaalde welstand voor een kunstenaar noodzakelijk is om tot volle ontplooiing te komen. Maar hoe dat tegenwoordig moet? Ik weet het niet.

JvE. Is jouw stemming van invloed op de kunst? Met andere woorden is je gemoedstoestand zichtbaar in het kunstwerk of ga je pas aan de slag als de juiste inspiratie daar is?

H. Als gemoedstoestanden geen enkele invloed zouden hebben op handelingen van welke aard ook zouden wij terecht komen in een wereld die zo rationeel zou zijn dat die onleefbaar wordt.

Hoewel ik er mij niet van bewust ben zal er heus wel iets van stemming zichtbaar zijn in mijn werk. De analyse daarvan laat ik echter maar over aan mensen die met een lancet in hun handen de kunst te lijf gaan. Ik koester en gebruik de emotie van het moment. Het onverklaarbare onderbewustzijn doet de rest.

JvE. Ik zag jouw naam prominent op de kandidatenlijst van de VVD van de gemeente Ubbergen in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen. Heb je politieke aspiraties? Dient de politiek überhaupt een rol te spelen in de kunst? En zo ja welke?

H. Die prominente plaats valt wel mee, dat noemen ze een duwer. Of ik politieke aspiraties heb? Nee, beslist niet. Ik bemoei mij zo min mogelijk met dat gedoe. Toen ik echter ontdekte dat ze zich wél met

mij bezighielden kijk ik sindsdien wel eens om de deur van genoemde partij.

Hoewel ik echt niet geloof dat waar de politiek zich met de kunst inlaat dat ook maar een spat zou uitmaken wil ik ze toch wel in de gaten houden op mijn manier. Wat zei Thorbecke ook weer: 'Kunst is géén staatszaak'

JvE. Wat zou er volgens jou - als je het voor het zeggen had - als eerste moeten veranderen in Nederland?

H. 'Als ik het voor het zeggen had', ik moet er niet aan denken. Door een paragraafje aan de wetgeving toe te voegen, een minimale wijziging in grondwetten te prutsen verander je niets wezenlijks aan de maatschappij. Als er dan ook sprake zou zijn van een noodzakelijke wijziging, van een verandering in mentaliteit, zal die heus wel ontstaan door evolutie.

De zogenaamde machthebbers proberen wel het een of ander maar een spreekwoord zegt: geef de ezel haver en hij loopt naar de distels.

JvE De Ooypolder heeft landelijke en zelfs wereldwijde bekendheid - genomineerd voor de Wereld Erfgoedlijst van de UNESCO - vanwege het aanwezig zijn van elementen behorend tot het oorspronkelijke rivierenlandschap: oeverwallen, rivierduin, dijkepatroon en cultuurhistorie.

Hoe sta je tegenover de nominatie van deze polder voor retentiebekken of zelfs noodopvanggebied in geval van (te) hoog water?

H. Al in je vraag geef je een ruif vol haver aan de ezels. Toch gaan de machthebbers naar de distels. Die distels betekenen voor de bewoners van onze polder dat ze daar in Den Haag terug willen naar de middeleeuwen.

Plaats rond de kralen van de inboorlingen van de Ooijpolder maar een palissade dan houden wij daar de soort in stand en Rotterdam blijft droge voeten houden!

De waarde van kunst, cultuur en landschap schijnt in de kringen van Rijkswaterstaat niet verder te gaan dan de bezorgdheid over de economische waarde van de westerse wingewesten. Wat te doen? Die paar mensen hier mogen een keertje hoesten maar dat zal bij de machthebbers geen stof doen opwaaien... Fatalisme? Misschien wel. De zwanen zullen zingen zodra de kraaien zwijgen (Erasmus).

regeren

*niets van
wat-er-staat
of ligt is eigendom
van iets of iemand.
wie durft de aarde,
lucht, het water
te regeren
naar zijn hand?
zonder te onteren
het eigen wezen
van dit aangespoelde
buitenland.*

Uit
'HORIZONtaal
Liefdesbrieven aan
een polder', 1999

JvE. In de telefoongids is jouw beroep aangeduid met grafisch kunstenaar. Je bent echter een veelzijdig kunstenaar. Je ontwerpt, werkt met vele materialen, beoefent poëzie en schrijft. Tot welke kunstvormen voel je jezelf het meest aangetrokken?

H. Met deze vraag ben je niet de eerste die hem aan mij stelt. Gemakkelijk is die niet maar ik kan hem niet beter beantwoorden dan ik deed in mijn nieuwe boek:

Het is mij totaal onmogelijk om, zoals zoveel kunstenaars in heden en verleden, mij volledig en een leven lang te concentreren op één stijl, op één herkenbare en strikt persoonlijke vorm. Ik ben een te grote veelvraat van gevoelens, emoties, stemmingen, vrouwen, landschappen en wat mij meer omgeven kan, om mijzelf vast te leggen op iets wat in beeld of tekst 'herkenbaar' wordt genoemd.

JvE. In welke periode van de vaderlandse geschiedenis zou je in een tweede leven willen terugkeren?

H. Waarom zou ik willen terugkeren in een tweede leven? Tot op heden heb ik mijn leven zo volgepropt met werken, met liefhebben, met ervaren en leren, met vreugde en verdriet dat ik er zeker van ben het in een volgend leven niet beter of slechter kan doen. Maar goed, je vraag: In geen enkele periode van de Nederlandse historie! 'Als', (daar is dat gekke woordje weer) het toch mogelijk zou zijn, dan maar rond 1880 in Parijs. Dan had ik de kans gehad de door mij zo gewaardeerde impressionisten te kennen en nog meer van hen te weten dan ik kon leren uit de literatuur. Hun persoonlijkheid, hun moed en kunnen leidde tot de eerste echte omwenteling in de schilderkunst. Dat had ik best van dichtbij willen meemaken. Eten bij Renoir en bediend worden door zijn huishoudster en model Gabriëlle? Drinken met Degas, met Cézanne en Manet? Feestvieren in 'Moulin de la Galette'? Alleen daarom al...

JvE. 'De vrouw is veranderd, de vrouw van tegenwoordig heeft een mobielteje', zo zei je op de jl. gebonden interessante en gastvrije vriendendag bij 't Spijker in Beek. Wat bedoel je daarmee?

Is het niet zo dat de wezenlijke gevoelens die de vrouw - liefde en schoonheid - oproept en uitstraalt nog dezelfde zijn zoals Jacob Cats het zo treffend zegt in zijn 16^e eeuwse dichtregel: 'Een vrouw, is een vrouw, is een vrouw, is een vrouw'?

H. De moderne vrouw met haar mobieltje is bedoeld als metafoor. De context van deze uitspraak is een nog te verschijnen uitgave waarin ik tracht de moderne waardigheid van de vrouw in het algemeen en de zichtbare evolutie ervan in het bijzonder weer te geven en de door censurering geslachtloos onderdanig ogende afbeeldingen daarvan uit het verleden achter mij te laten.

De lichamelijke karakteristieken van het vrouwelijke exterieur in de 21e eeuw hebben zich dermate gewijzigd ten opzichte van de gecensureerde afbeeldingen uit de geschiedenis daarvan, dat het in feite oneerlijk is het nu nog weer te geven op de klassieke manier. Het door jou geciteerde regeltje van vader Cats geeft volgens mij al aan dat die mogelijkheid bestaat door tot viermaal toe het begrip 'vrouw' interpreteerbaar aan te bieden. Zonder de begrippen liefde en schoonheid aan te tasten heb ik in 26 tekeningen geprobeerd het beeld van de vrouw zoals het heden ten dage voorkomt weer te geven. Zelfbewustzijn, sport, en vele andere verworvenheden hebben een niet te ontkennen lichamelijke metamorfose opgeleverd dat het verzwijgen ervan niet strookt met de emancipatie. Vandaar...

JvE.

Tenslotte: als ik je op je hoge berensfiets door de polder zie peddelen - in colbertje en het dasje over de schouder fladderend achter je aan - dan denk ik Harry doet al genietend inspiratie op. Ik hoop daar nog lang getuige van te zijn. Je vormt zelf óók een inspiratiebron voor anderen!

H. Het beeld wat je in de laatste vraag (?) van mij schetst, klopt zo ongeveer wel. Wat mij echter nogal eens kwalijk genomen wordt is dat ik bekenden van mij niet groet als ze in een auto voorbijrazen. Een harde stoot met hun toeter klinkt dan als hun verwijt. Maar een rivier is voor mij een rivier, geen hindernis waar ze maar zo snel mogelijk een brug overheen moeten leggen om zonder enige interesse voor het landschap met grote haast naar hun doel te gaan. Op de fiets ben ik deel van dat landschap en kijk ik niet in auto's of er mogelijk een te groeten iemand in zit.

HARRY VAN KUYK

KUNSTE|NAARS|GOED

ZEVENTIENDE PRIVEUITGAVE HERFST 2002

'...openhartig, op het gevaarlijke af...'

'...een monument van vriendschap en kunstenaarsleven'

In zijn zeventiende uitgave geeft de bekende graficus Harry van Kuyk de lezer een uitvoerig in- en overzicht van ruim dertig jaar denken, schrijven en praten met vele vrienden.

Uit een zee van brieven en gesprekken distilleerde hij zijn eigen inbreng daarvan tot een even boeiende als eerlijke state of mind over vijf en dertig jaar. Soms provocerend, ironisch of cynisch, naar of goed, altijd is de betrokkenheid met zijn werk en alles daaromheen leesbaar maar vooral voelbaar.

Dit bijzondere boek wat als privé-uitgave is verschenen is vanaf 10 oktober 2002 verkrijgbaar bij de kunstenaar en bij onderstaande boekhandel. Op de dag van verschijning is de presentatie eveneens bij dezelfde boekhandel in Nijmegen en zullen de leden van de Stichting daarvoor een uitnodiging ontvangen.

Prijs € 18,- plus eventuele verzendkosten.

Dekker v.d. Vegt *)
Boekverkopers

Marikenstraat 29
6511 PX Nijmegen
tel (024) 3221010
fax (024) 3242111

Tweemaal K.O. in één Stichting

Nee, als u denkt dat hier een verslag volgt van een sportgebeurtenis heeft u het gelukkig mis.

Hans Groothuijse onze voorzitter en Kees van Katwijk, een van de initiatiefnemers van de Stichting kregen beiden en op verschillende data een Koninklijke Onderscheiding voor een reeks van verdiensten. Ze troffen elkaar in het stadhuis van

's Hertogenbosch bij het afscheid van Kees van Katwijk als wethouder van die gemeente.

Voor beiden: hartelijk gefeliciteerd van het bestuur en natuurlijk van de vrienden van de Stichting

het voorwoord

17

Dit is weer een voorwoord uit de reeks die in de Nieuwsbrief opnieuw onder de aandacht van de leden van de Stichting wordt gebracht. Wim Wennekes schreef het in opdracht van Harry Van Kuyk voor zijn boek 'Grafinu' dat in 1976 verscheen. Wim Wennekes was journalist van het Dagblad De Gelderlander voordat hij jarenlang deel zou uitmaken van de redactie van het weekblad Vrij Nederland. Het is tevens een respectvolle herinnering aan een goede vriend. Wim overleed in 2001.

Grafinu

Wie nagaat wat de critici in de afgelopen jaren zoal over Harry van Kuyk geschreven hebben, zal het opvallen, dat in vrijwel alle kritieken het accent gelegd wordt op de 'technische perfectie' van zijn werk. Maar wat geldt die perfectie? Waar staat ze voor? Is Harry van Kuyk alleen maar een kille-koele-kouwe vakman, die toevallig kunst maakt? Wie ook maar iets van kunst begrijpt, kan zoiets niet volhouden. En toch staan in al die kritieken kwalificaties als begaafd vakman, een technisch perfectionist, een pietepeteraar, een grafisch kunstenaar die het onmogelijke mogelijk maakt.

Zeker, dat alles is waar, maar het is een deel van de waarheid: dat deel namelijk, dat de -onbedoeld oppervlakkige- bekijker van zijn werk in het oog springt. Zijn werk is technisch af. Maar is het daarmee ook kunst? Komaan, laten we wel wezen! Staat niet in alle standaardwerken over De Kunst, dat De Kunstenaar een emotioneel wezen is, niet van deze aarde, doch gedoemd hier zijn dagen te slijten? Is het niet het lot van De Kunstenaar een (uit)weg te zoeken voor zijn emoties? Gevoelens die de een nu eenmaal wat makkelijker uit dan de ander, en die voor de kunstkijsker

makkelijker te herkennen zijn, naarmate De Kunstenaar die emoties duidelijker herkenbaar in zijn werk tot uitdrukking heeft gebracht. Kijk nu komen we dichterbij Harry van Kuyk. Want laten we nu eens moeilijk doen en met een zekere schroom de volgende zin noteren: de perfectie van Harry van Kuyk geldt, nog meer dan de perfecte beheersing van zijn vak, de perfecte beheersing van zijn emoties.

En allee, filosoferen wij nog een weinig: de gevoelens van Harry van Kuyk zijn zo complex, zo veelomvattend, dat hij staand voor de keus al zijn emoties te verbeelden of de essentie eruit te lichten, en zich daarmee te beheersen, kiest voor het laatste. Brengen dergelijke volzinnen ons nader tot Harry van Kuyk?

Ja, kijk maar. Kijk dan allereerst naar vorig werk. Na zijn uitgaven als 'Aldus Manutius', zijn 'Variaties op de Sectio Auria' en 'Tangram'. In 1973 liet hij de kunstwereld versteld staan door zijn driedelige 'Groot Abcedarium', zijn persoonlijke en monumentale verbeelding van het alfabet.

Het alfabet

Voor de meeste normale stervelingen niet meer dan 26 letters die in een bepaalde volgorde staan en waarmee je woorden kunt vormen. Maar voor een typograaf, wat Harry van Kuyk van huis uit is betekenen letters nog heel wat meer.

Hoor een volbloed typograaf maar eens praten als hij het over zo- of zoveel punts letters heeft; als hij praat over cicero's, of andere termen in de mond neemt, die voor de buitenstaander geen betekenis hebben. Zoals mannen soms over vrouwen praten, zo praten typografen vaak over letters. Wat voor ons niet meer dan het abc is, is voor hen nog meer dan eten en drinken. Een onvermoede wereld van gevoelens maakt zich van de echte typograaf meester als hij met dat alfabet in de weer gaat.

Maar wat is nu weer typisch Harry van Kuyk? In plaats van aan die liefde voor die letters gestalte te geven door ze te versieren, als weleer de oude monniken deden, presenteerde hij ons na bijna drie jaar werken (dus wel monnikenwerk) zijn versie van het alfabet, waarbij de letters ontdaan waren van elke versiering. Letters met een niet te peilen gevoel teruggebracht tot hun essentie, waarvoor de meeste critici geen andere woorden konden vinden dan 'technisch perfect'. Maar dat is wel een erg koele beoordeling

van een productie, waarvoor van Kuyk oneindig veel meer gevoel aan vast zit, dan hij openlijk zal willen toegeven.

En kijk nu eens naar deze nieuwe prenten: vrouwen! Helemaal niet wat we van Harry van Kuyk gewend zijn, zou je zeggen. Toch is er geen wezenlijk verschil als we even vasthouden aan het hiervoor geschetste portret van een typograaf. Vrouwenfiguren of letters, wat maakt dat voor verschil? Voor Harry van Kuyk is er geen verschil.

Zelfs in de vormgeving van deze vrouwengestalten is van Kuyk zichzelf trouw gebleven. Ook deze vrouwenfiguren zijn teruggebracht tot hun essentie. Ogenschijnlijk heel afstandelijk, heel koel in beeld gebracht maar intussen . . . !

Harry van Kuyk had aanvankelijk voor dit boek met vierentwintig prenten zelf een voorwoord geschreven, waarin hij de kritiek weer alle wapens in handen gaf om zijn werk op dezelfde manier te beoordelen als voorheen.

Zo had hij de bezitter van deze portfolio o.a. willen doen geloven dat in deze prenten 'emotie is vervangen door esthetiek, sensualiteit door pure vormgeving'. Nou dat kon Harry van Kuyk niet maken, vond ik. Laat u toch niet in de luren leggen door deze kunstenaar. Laat u toch niet beetnemen door die van Kuyk, die graag over zijn werk mag spreken in termen van 'dat zootje'.

U ziet toch als je deze prenten aandachtig bekijkt en het hier voorgaande in uw achterhoofd houdt, zie je toch dat die man liegt dat het gedrukt staat? Alleen dat kan hij niet zo 'technisch perfect'.

Wim Wennekes
Slijk-Ewijk, Maart 1976

Een veel gestelde vraag aan het bestuur van de Stichting Harry van Kuyk op de jongstleden gehouden 'vriendendag' is waar en wanneer deze dag in 2003 gehouden zal worden. Hoewel er door het bestuur al wel over gesproken is, is die niet met zekerheid te geven. Gedacht wordt aan zondag 6 april 2003. Wees in ieder geval verzekerd dat er in hetzelfde jaar ongetwijfeld het eerste lustrum van de stichting tegelijkertijd gevierd wordt.

COLOFON

De nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Harry van Kuyk en verschijnt minstens twee maal per jaar voor de leden van de stichting. Voor nieuwe leden worden voorgaande nummers toegevoegd, zolang de voorraad strekt. Bijdragen of vragen voor de nieuwsbrief zijn welkom bij de redactie.

- Redactie: Drs. Ingrid Raming-Speklé
Oost Vlisterdijk 26,
2855 AD Vlist
- Voorzitter: Hans Groothuijse,
Verbindingsweg 7,
6573 ZG Beek/Ubbergen
- Secretariaat: Martiene Visser - ter Horst,
Van Limburg Stirumweg 28,
6861 WL Oosterbeek
- Pennigmeester: Kees van Katwijk
Hintham 85,
5246 AD Rosmalen
- Lid van bestuur: Drs. Marie-Antoinette
van Kuyk-Minis
Prins Willem Alexanderstraat 11,
6576 BK Ooij/Ubbergen
- Lid van bestuur: Hans Mojet
Grotestraat 39 B
6653 BJ Deest

Dekker v.d. Vegt
Boekverkopers

Nijmegen
Marikenstraat 29

Sittard
Brandstraat 23

Arnhem
Koningstraat 31

Aandacht
voor
boeken

ook voor
KUNSTENAARSGOED